

pelse i Forhold til den hidtidige Regel i § 137, jfr. herom det nedenfor til § 144 bemærkede, og at det da for at undgaa, at den nye tekniske Regel medfører en reel Retsforandring, vil være nødvendigt samtidig at foretage den foreslaaede Ændring af Ordet „skal“ til „kan“. Justitsministeriet har imidlertid været betænkelig ved at følge Retsplejeudvalget paa dette Punkt, idet man under Hensyn til den kvalificerede Tillid, som Sagførerstanden bør nyde, ikke mener det forsvarligt at fastsætte en Regel, hvorefter Domstolene vil kunne statuere, at en Sagfører har gjort sig skyldig i et strafbart Forhold, der gør ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som bør kræves til Sagførervirksomhed, men desuagtet undlade at frakende ham Retten til at udøve denne Virksomhed.

Endelig har Retsplejeudvalget foreslaaet Ordet „undtagelsesvis“ i § 137, 2. Stk., 2det Punktum, slettet, idet Udvalget har fundet denne Indskrænkning mindre paa-krævet og vel ogsaa af tvivlsom praktisk Betydning. Justitsministeriet har dog næret Betænkelighed ved denne Ændring.

Den foreslaaede Tilføjelse til § 144, 1. Stk., er ikke nævnt i Betænkningen, men indsat efter Forslag fra Retsplejeudvalget for at understrege, at den „Afdærd, der er uværdig for en Sagfører“, som efter § 144 kan medføre disciplinær Indskriden fra Sagførerraadet, maa forudsættes at være et mindre graverende Forhold end de i § 137, 2. Stk., nævnte Forhold, der „gør ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som bør kræves til Sagførervirksomhed“.

Forslagene til §§ 261, 684, 731 a og 925 er enslydende med Betænkningens Udkast, jfr. Sp. 4074—76.

Forslagene til §§ 941 og 1018 b svarer ligeledes til Betænkningens Udkast, jfr. Sp. 4076, med den Ændring, at man har tilføjet Ordene „Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring“. Ændringen er alene af formel Karakter. Der er i Betænkningens Udkast til de enkelte Lovbestemmelser tilsyneladende ikke fulgt nogen fast Retningslinie med Hensyn til, hvornaar Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring er nævnt som ligestillet med Fængselsstraf. Justitsministeriet har fundet det rettest i alle Tilfælde, hvor der er knyttet Retsvirkning til, at Fængselsstraf af en vis Størrelse er idømt, udtrykkeligt at fastslaa, at Idømmelse af Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring har samme Virkning.

Til § 12.

Forslaget, der ikke er omtalt i Betænkningen, svarer til § 11, idet dog den i den

færøske Retsplejelovs § 131, sidste Stk., indeholdte særlige Bestemmelse om Adgang til at udføre Retssager for andre, hvortil ingen tilsvarende Bestemmelse findes i den for det øvrige Danmark gældende Retsplejelov, ogsaa har maattet ændres.

Forslaget har været forelagt for og er tiltraadt af Færøernes Lagting; dog er de Ændringer, der er en Følge af de i den almindelige Retsplejelov af Justitsministeriet foretagne Ændringer, jfr. Bemærkningerne til § 11, indføjjet, efter at Lagtinget har afgivet sin Udtalelse om Forslaget.

Til §§ 13—15.

Som Udvalgets Udkast, se Betænkningen Sp. 4078—80.

Retsplejeudvalget har ikke rejst Indvendinger mod disse Bestemmelser, ligesom Socialministeriet intet har haft mod Forslaget til § 15 at erindre.

I Betænkningen (Sp. 4080) indeholdes tillige Udkast til Ændring af § 2, 4. Stk., i Lov Nr. 234 af 12. Juni 1922 om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr. Det har været uforment at optage denne Bestemmelse i nærværende Lovforslag, efter at der af Justitsministeren for Rigsdagen er fremsat Forslag til en ny Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, hvis § 2, Stk. 4, 1ste Pkt., er affattet i Overensstemmelse med Betænkningens Forslag.

Til § 16.

Som Udvalgets Udkast, se Betænkningen Sp. 4082.

Retsplejeudvalget har ikke haft noget at erindre mod Forslaget. Krigsministeriet og Marineministeriet har ej heller fundet Anledning til at foreslaa Ændringer, men Krigsministeriet har dog gjort Justitsministeriet bekendt med et af Ministeriet i Forbindelse med Generalauditoren udarbejdet Referat vedrørende Sagen, hvori der gives Udtryk for en vis Betænkelighed ved Forslaget om Ophævelse af § 50, Pkt. 1), idet det anføres, at Erfaringen viser, at der baade hos den skyldige og hos den straffende Myndighed lejlighedsvis kan være et Ønske om at afgøre en Sag angaaende en Forbrydelse, der maa antages at berøre den sigtedes borgerlige Ære, uden Dom for derved at undgaa den Offentlighed om Sagen, som særlig i smaa Garnisonsbyer kan være meget generende. Paa den anden Side erkendes det i Referatet, at det er meget vanskeligt at for-